

О. П. Корусь

Укадер Юлія Анатоліївна

УКАДЕР Юлія Анатоліївна (18. 04. 1923, Уфа, нині Башкортостан, РФ — 15. 08. 2008, Київ) — скульпторка, педагог. Перша дружина [Валентина](#), мати [Тетяни Галочкіних](#). Заслужений художник України (1998). Бойові нагороди. Диплом 10-ї Республіканської художньої виставки (1952). Членкиня СХ УРСР (1956). Учасниця 2-ї світової війни. Навчалася в Московському (1945—46; викладачі О. Дейнека, К. Белашова), закінчила Київський (1952, викладачі М. Лисенко, О. Сиротенко) художній інститут. Викладала композицію кераміки й малюнок у Київському училищі прикладного мистецтва (1952—53). Основні галузі — скульптура монументальна, станкова, малих форм. 1950—55 працювала з керамікою (серія тарелей, світильників), спільно з чоловіком створювала роботи у фарфорі та оргсклі. Авторка монументальних пам'ятників загиблим воїнам (пам'ятник солдату-визволителю), станкових композицій на літературну та міфологічну тематику. 1960 подарувала свої твори колгоспному музею в с. Ксаверівка (нині Білоцерківського р-ну Київської обл.). Від 1970-х рр. найчастіше працювала в жанрі ню. Мовою пластики людського тіла У. висловлювала власні почуття та відчуття світу, передавала враження від творів Лесі Українки, Т. Шевченка. Для робіт використовувала деревину сибірської модрини. Від кінця 1960-х рр. знову повернулася до кераміки (аніمالістичні та фігуративні композиції). У 1980-х рр. викладала скульптуру у власній студії (серед учнів — [О. Бланк](#), О. Коняєв). Учасниця всеукраїнських, всесоюзних та міжнародних виставок від 1952. Персональна — у Києві (2004). Деякі твори зберігаються в Національному музеї «Київська картинна галерея», Національному художньому музеї України, Дирекції художніх виставок України, Дирекції виставок НСХУ (усі — Київ), Національному історико-етнографічному заповіднику «Переяслав» (Київська обл.), Красноградському краєзнавчому музеї (Харківська обл.),

Черкаському художньому музеї, Яготинському історичному музеї (Київська обл.).

Фотоілюстрації

Основні твори

оргскло — «Малюк» (1953), «Ластівка» (1955), «Полудень» (1967); мала пластика — «Зустріч», «Гімнастка» (обидві — 1955), «Спортсменка із м'ячем» (1957; усі — фарфор, Баранівський фарфоровий завод Житомирської обл.); станкова скульптура — «Ніжність» (1978, граніт), «Либідь» (1980), «До сонечка» (1983, сибірська ялиця), ювілейна ваза з портретом К. Білокур (1990, шамот), «Той, що греблі рве» (1990, 2003, сибірська модрина), «Мавка лісова» (1995), «Жар-птах» (2001, далекосхідний ільм).

Рекомендована література

1. Юлія Укадер. Скульптура. Кераміка: Каталог персональної виставки. К., 2004;
2. Корусь О. Твори Юлії Укадер з фарфору і оргскла для масового виробництва та їх місце в контексті творчості скульпторки // Художник і час. Декоративне мистецтво України на межі століть. В., 2023.

Бібліографічний опис:

Укадер Юлія Анатоліївна / О. П. Корусь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-879599>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).